

regler bero paa Chiles, og *Uruguay* vilde slutte sig til Raadets Forholdsregler under Forudsætning af en ligelydende Tilslutning fra sine Nabolande. *Japan* svarede (mundtligt), at det ikke kunde deltage i en politisk Aktion fra Folkeforbundets Side, men at Japan aldrig havde eksporteret Vaaben til Bolivia eller Paraguay.

De saaledes af de enkelte Regeringer, ikke af Raadet udstedte Forbud mod Levering af Vaaben og Krigsmateriel til de krigsførende Lande omfatter ikke Forbud mod Transit, hvilket navnlig har Betydning for de sydamerikanske Stater, der grænser op til de stridende Parters Landomraade.

Bolivia har stadig hævdet, at disse Forbud er uretfærdige, fordi de rammer Bolivia, der ikke grænser til Havet, haardere end Paraguay.

Under Forbundsforsamlingen i September 1934 drøftedes ikke blot denne særlige overfor Bolivia og Paraguay iværksatte Embargo, men ogsaa det mere almindelige eller principielle Spørgsmaal om et i Henhold til Folkeforbundspagten udstedt Forbud mod Levering af Vaaben og Krigsmateriel til de krigsførende. Herom foreslog Forsamlingens 1. Udvalg med Tilslutning af 6. Udvalg, at der foretoges en særlig Undersøgelse fra et rent retligt Synspunkt, navnlig ud fra Pagtens rette Forstaaelse.

I Overensstemmelse hermed vedtog Forsamlingen den 27. September 1934 følgende Beslutning:

»Forsamlingen beslutter at anmode Raadet om at udpege et Udvalg til fra et rent retligt Synspunkt og navnlig ud fra Pagtens rette Forstaaelse at undersøge Spørgsmaalet om et i Overensstemmelse med Folkeforbundspagten udstedt Forbud mod Levering af Vaaben og Krigsmateriel til de krigsførende; dette Udvalg forelægger Raadet og Forsamlingen Resultatet af sit Arbejde.»

Straks efter besluttede Raadet paa Forslag af det italienske Medlem, at et saadant Udvalg skulde bestaa af sagkyndige, der udpegedes af Regeringen i følgende Lande: Storbritannien, Kina, Columbia, Frankrig, Grækenland, Italien og Holland.

Stridens Forelæggelse for Forsamlingen.

Efter Paraguays Erklæring af Maj 1933 om Krigstilstanden havde Bolivia henvendt sig til Raadet, idet det hævdede, at dets Modpart havde stillet sig udenfor Pagten og paadraget sig de i Pagtens Art. 16 omhandlede Straffeforholdsregler. Den 31. Maj 1934 begærede Bolivia, at Raadet skulde bringe den i Art. 15 fastsatte Fremgangsmaade til Anvendelse og krævede kort efter i Tilslutning hertil, at Striden skulde forelægges Folkeforbundets Forsamling. Da Paraguay fremsatte Tvivl om, hvorvidt Art. 15 i sin Helhed kunde finde Anvendelse paa den foreliggende Strid, blev Spørgsmaalet under den 15. Folkeforbundsforsamling forelagt 1. (juridiske) Udvalg, der enstemmigt kom til det Resultat, at Art. 15 var anvendelig.

Efter indgaaende Drøftelse i 6. Hovedudvalg vedtog paa dettes Forslag Forsamlingen den 27. September følgende Beslutning:

»I. I Betragtning af den bolivianske Regerings Begæring af 31. Maj 1934 om at anvende den i Folkeforbundspagtens Art. 15 fastsatte Fremgangsmaade paa Striden;

i Betragtning af den bolivianske Regerings Begæring af 9. Juni 1934 om at henvise Striden til Forsamlingen i Henhold til Pagtens Art. 15, 9. Stk., og Raadets Beslutning af 7. September 1934;

i Betragtning af 1. Hovedudvalgs Udtalelse af 22. September 1934 (Aktstykke A. VI. 12. 1934) angaaende det af Paraguays Delegerede rejste Spørgsmaal om Anvendelse af Pagtens Art. 15 i dens Helhed,

erklærer Forsamlingen, at Striden mellem Bolivia og Paraguay behørigt er forelagt den, og at den er pligtig at anvende den i Pagtens Art. 15 fastsatte Fremgangsmaade.

II. Under Hensyn til, at Fjendtlighederne i Chaco har staaet paa i over to Aar, og at alle Bestræbelser for at bringe dem til Ophør og hidføre Stridens fredelige Afgørelse hidtil har vist sig frugtesløse;

navnlige under Hensyn til, at det Forsøg, som Republiken Argentinas Regering, inden Forsamlingen traadte sammen, foretog med Støtte af Regeringen i Amerikas Forenede Stater og i Brasiliens forenede Stater, viser de Vanskeligheder, der stiller sig i Vejen for en forligsmæssig Ordning,